

Guilielmo Hatzfeldio, Pastori Ecclesiæ Groninganz vigilantissimo, atq; extra Theologiam suam in variis disciplinis versatissimo, amico communi primitus exhibuisti *libellum M. Erichi de Exitu Hamelensi*, atq; per eum mihi: contra quem cùm quid conari cœpisset, atq; non auderem progredi, veritus petulantis seculi ronehos, paratos iis, qui veteres avias de pulmone refellere aggrediuntur, ut cum Satyro loquar, animum addidisti, ut pergerem in gratiam veritatis, quæ historiæ anima est. Fateor, numerum hunc fœtum dignum non esse qui tollatur; & quanquam apud Lectores me excusare possem illo Epicuri, qui dicere solet, *Nunquam nisi occasione data profiliendum*. Haud æque tamen me excusarim, quòd tibi tumultuaria hæc atq; minus composita ingeni scruta offerre sustineam; cùm exalsciata magis virtus & eruditio tua mercantur, atq; accipere consueverint, ab iis, qui te meritissimum Musarum suarum patronum jamdiu delegerunt. Quod respondeam non occurrit, præter illud Græculi ad Augustum: *εἰ πᾶν λέον εἶχον, πᾶν λέον ἐδίδαν*. Si annuerit è cœlo Deus, offerretur, ut spero, occasio, quâ repræsentare illa queam, quorum hoc tempore arrhabonem duntaxat depono.

Ut